

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VIII. Vtrum fuerit magis conueniens quòd persona Filij assumeret
naturam humanam, quàm alia, persona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

D V B I V M I.

Vtrum qualibet substantialis natura completa possit assumi à diuina personâ?

S THOMAS responsione ad 3. refert quosdam existinare Angelum non esse assumptibilem; qui, vt patet ex argumentis quibus nituntur, non intelliguntur solum de congruitate quasi sit minus congruum naturam Angelicam assumi, sed intelliguntur de omnimoda impossibilitate. Pro qua sententia refertur Albertus in 3. dist. 2. art. 2. sed passim reijcitur à Theologis; & merito. Cum Apostolus volens extollere charitatem Dei erga genus humanum dicat ad Heb. 2. *Nisquam Angelos apprehendit, sed semen Abrahae apprehendit.* Quibus verbis indicat Deum potuisse naturam Angelicam sibi vnire, sicut vniuit humanam. Si enim eam nullo modo vnire potuerit, non potuit in eo charitas Dei erga homines commendari, quod neglecta natura Angelica illorum naturam assumeret.

Dices 1. suppositum & natura in Angelo non distinguuntur, cum ergo nequeat assumi suppositum, non potest etiam natura Angelica assumi.

Citantur aliqui, qui antecedente concessio negat conseq. verum omnino improbabiler: si enim nulla omnino sit distinctio inter naturam Angelicam & rationem suppositi, necesse est vt vno assumpto assumatur alterum.

Melius ergo negatur antecedens: quod confirmatur exemplo animae rationalis, quae licet sit spiritalis, distinguitur à sua subsistentia, cum vnita Verbo caruerit propria subsistentia.

Dices 2. si natura Angelica posset assumi; Angelus posset corrumpi, quod repugnat; cum Angelus sit incorruptibilis.

Resp. 1. ex S. Th. responsione ad 3. negando assumptum. Quia Deus potest creare naturam Angelicam, eamque sibi eodem temporis instanti copulare in vnitatem personae: quoniam modum factum est in assumptione naturae humanae.

Resp. 2. etiam si natura Angelica praerexistisset in propria subsistentia, non ideo Angelum corrumperetur, cum non desineret esse per dissolutionem partium (quod ad corruptionem proprie diciatur requiritur) cum careat partibus; neque etiam proprie dici posset destrui, sed solum dicendum esset naturam Angelicam mutare modum existendi: sicut accidentia; quae ponuntur in Eucharistia sine subiecto, non dicuntur destrui, sed solum mutare modum existendi.

Supposito ergo quod natura Angelica possit assumi, & proinde omnis natura rationalis creata sit assumptibilis, Quæstio potissimum est de irrationali, quam aliqui censent non posse assumi, nisi dicat ordinem ad naturam rationalem. Quod posterius additur, quia negari non potest quin corpus assumi possit, cum re ipsa remanserit vnitum Verbo in triduo mortis. Ita sentit Henr. quodlibet 13 q. 5. Dion. Carthus. in 3. dist. 2. q. 2. art. 3. citantur & quidam alij de quibus tamen non ita constat.

Communior Theologorum sententia docet quamlibet naturam irrationalem etiam insensibilem esse assumptibilem. Teneat Scotus in 3. dist. 2. quæst. 1. §. contra istud. Dur. eadem dist. q. 1. & communiter expositores S. Thomae circa præsentem articulum, & alij tam antiqui quam recentiores;

E 3

quam

ARTICVLVS VIII.

Vtrum fuerit magis conueniens quod persona Filij assumeret naturam humanam quam alia persona?

A FFIRMAT. Res est facilis. Plures congruentie videri possunt apud S. Th. hic Dam. lib. 4. de fide cap. 4. Anselmum lib. 2. cur Deus homo, & alios. Vna est quod mundus factus sit per Verbum tanquam per artem; vnde deuit per idem Verbum reparari. Altera est quod homo per peccatum appetierit Dei similitudinem, quem proinde deuit reparari per naturalem imaginem & sapientiam Patris, scilicet Filium.

QVÆSTIO IV.

De modo vniionis ex parte naturae assumptae.

ARTICVLVS I.

Vtrum natura humana fuerit magis assumptibilis à Filio Dei quam alia natura?

C ONCLUSIO est affirmatiua. S. Th. solum vult fuisse magis congruum vt natura humana assumeretur quam alia. Quia natura humana potest Deum attingere per operationem, scilicet cognitionem & amorem; & proinde ex eo capite magis congruit eam assumi quam creaturas irrationales, quae Deum nequeunt attingere cognitione & amore, neque possunt beneficium agnoscere.

2. Natura humana per peccatum corrupta indigebat reparatione; ex quo capite erat magis congruum eam assumi, quam naturam Angelicam. Nam Angeli boni non indigent reparatione; peccatum verò malorum est irreparabile, vt ostenditur 1. partes ergo omnibus spectatis fuit magis congruum naturam humanam à Filio Dei assumi.

Potro cur potius natura humana sit reparata per Incarnationem, & id fuerit conuenientius pluribus congruentijs à varijs ostenditur. 1. est qua vti- tur Aug. Enchir. cap. 29. quod tota natura humana lapsa sit per peccatum, minor autem pars Angelorum ceciderit. 2. quod Angeli sua sponte ceciderint, homo verò seductus fuerit ab alio. Adde quod singuli Angeli peccarint propria voluntate; homines autem voluntate Adam, in quo omnes peccauerunt. 3. quod voluntas hominis sit magis mutabilis quam voluntas Angelij. Vnde Angelus non est ita facilis ad poenitentiam.

3.
S. Tho.
Quidam
sentierunt
Angelum
nullo mo-
do esse as-
sumptibile.
Albert.
Sed passim
reijciuntur
à Theolo-
gis & re-
fellerentur ex
Hebr. 2.

4.
Obiectio 1.

Responsio
ali quorum
impugna-
tur.

Resp. Au-
ctoris.

In Angelo
non idem
est suppositum & na-
tura

Obiectio 2.
Resp. 1.
S. Tho.

5.

Resp. 2.
Non corru-
petur Ang-
per assump-
tionem.

Quæstio
procedit
maximè de
natura irra-
tionali.

Quidam
negant irra-
tionalis esse
assumptibi-
lem.

Henr.
Carthus.

6.

Communior
affirmatiua,
quam &
fictior se-
quitur.

Durand.